

[Poul Schlüter.]

Nu får vi se, hvad det bliver til, men Stockholmerfaringerne er i hvert fald ikke særlig inspirerende, synes jeg, for os.

Jeg tror, indenrigsministeren skulle tage sig i agt for at stille imod at gennemføre ideen om storamtet bygget på en enkelt eller måske to stemmers flertal her i salen. Det ville være skidt omkring et stort kommunalt anliggende, og det ville stride imod folketingets mangeårige praksis i kommunale spørgsmål. Jeg synes, at indenrigsministerens tone i dag var stærkt polemisk, og jeg mener hverken det var klogt eller klædeligt, men jeg er altså nødt til at fastslå det, for det var den; han lignede ikke rigtig sig selv, men jeg håber, han kommer til det. Når vi nu får sat os ned i det hyggelige udvalgsværelse, tror jeg nok, det skal lykkes at få pillet polemikken af ministeren, og så håber jeg, at vi på en eller anden måde kan arbejde os frem til en hovedstadsordning, som kan samle bred tilslutning her i salen.

Enggaard: Når vi i dag diskuterer en hovedstadsordning, sker det jo på baggrund af en lang række forslag, men også fordi vi her i hovedstadsområdet har et efterslæb med hensyn til kommunalreformen i forhold til det øvrige land. Den blev dér gennemført i 1970, men efterlod en række problemer uløste i det område, vi til daglig kalder hovedstadsområdet, som dækker København, Frederiksberg, Københavns, Frederiksborg og Roskilde amter. Den geografiske del af reformen er for primærkommunerne gennemført for Frederiksborg og Roskilde amters vedkommende, men ellers ikke. De øvrige samarbejdsproblemer i området er fremdeles uløste.

I venstre mener vi, at de væsentligste af de problemer, som må finde deres løsning nu, er en fælles bindende planlægning for områdets udvikling. Denne fysiske planlægning, som må omfatte bebyggelse, trafikanelæg, indkøbscentre osv., finder i dag sted på frivilligt grundlag i Egnspanrådet, der som bekendt netop har udsendt til drøftelse en plan for mulighederne i området. Der er udrettet meget godt gennem dette organ, men det er nødvendigt, at denne planlægning lovfæstes i en hensigtsmæssig form.

Venstre finder det herudover nødvendigt, at denne regions planlægning sker i en sam-

let landsramme i form af en landsplanlægning, og vi er overbevist om, at ikke mindst denne regions sande interesser er tjent med, at også tilvækstmulighederne her indpasses efter det, som er ønskeligt i lyset af det øvrige lands interesser.

Det er også efter venstres opfattelse nødvendigt, at den fysiske planlægning i området, hvor fornødent, kan ledsages af penge i form af lån eller tilskud til løsning af lokale opgaver, som kommunen selv ikke magter. Det vil oftest være de betrængte udviklingskommuner, som fællesskabet i området bør hjælpe for i egen interesse at få realiseret planlægningen i den ønskelige tidsfølge. Der ligger her væsentlige områder med hensyn til vandforsyning, kloakering og rensning af spildevand samt ikke mindst for overflade-trafikkens område.

Jeg erindrer om, at venstre her i folketinget i 1967 stillede forslag om et trafikelskab for hovedstadsområdet. Det skete i forbindelse med folketingets behandling af tunnelbaneloven, og allerede dengang erkendte vi nødvendigheden af, at der skete en sådan samling af opgavernes løsning på tværs af grænser mellem amter og kommuner.

Nogle af de opgaver, jeg har nævnt her, kan måske allerede i dag og vil utvivlsomt engang i fremtiden række ind også i de øvrige amter på Sjælland, men vi tror i venstre, at det vil være muligt og naturligt at løse opgaverne, der måtte melde sig på dette område, ved et samarbejde mellem amterne, sådan som også de fire sjællandske amter i en fælles henvendelse for nylig har peget på det.

Vi tror, at hensynet til at opnå en bedre service, en bedre standard for beboerne i området, gør det påkrævet at samle de nævnte opgaver i et centralt organ, hvor der også er den finansielle baggrund for, at opgaverne kan blive løst rigtigt.

Vi tror endelig og ikke mindst, at det er væsentligt, at vi i dette område skaber langt større retfærdighed mellem skattetrykket i de enkelte kommuner og områder, ligesom man ved en udligning med opbygning af en finansieringsfond vil kunne bidrage til at gøre hovedstadsregionen langt mere selvfinansierende, end tilfældet er i dag på grund af den forskellige bæreevne mellem de først udbyggede områder og de nu hårdt trængte udviklingsområder. Med de gældende låne-